BESLUTNING

med bemærkningerne til afgørelsen om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2000

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til EF-traktatens artikel 276,

— der henviser til artikel 89, stk. 7, i finansforordningen af 21. december 1977, hvorefter hver enkelt fællesskabsinstitution træffer alle egnede foranstaltninger til at efterkomme de bemærkninger, der ledsager afgørelserne om decharge,

— der henviser til Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2000, med institutionernes svar ([1]), og dens særberetninger (C5-0617/2001),

— der henviser til Rådets henstilling af 5. marts 2002 (C5-0124/2002),

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelser fra de øvrige berørte udvalg (A5-0103/2002),

A. der henviser til, at afgørelsen om decharge er baseret på, hvordan Kommissionen har gennemført budgettet i et bestemt regnskabsår, herunder hvor effektivt Kommissionen har reageret på Parlamentets budgetmæssige prioriteringer og politiske retningslinjer for budgettets gennemførelse såvel som tidligere henstillinger vedtaget under dechargeproceduren og Revisionsrettens tidligere eksterne revisioner, herunder dens særberetninger, Finanskontrollens interne revisioner, generaldirektoraternes evalueringer og kontroller, påstande fra ansatte i Kommissionen om dårlig forvaltning og rapporter fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig om alvorlige uregelmæssigheder,

B. der henviser til, at vurderingen også afhænger af, hvor godt den stramme linje, for så vidt angår svig og uregelmæssigheder, følges af Kommissionen, hvis medlemmer skal stå til ansvar over for Europa-Parlamentet, og hvis generaldirektører i henhold til reformprogrammet er ansvarlige for, at der foretages hensigtsmæssige interne kontroller i deres afdelinger,

C. der noterer sig, at budgetoverskuddet var på 11,6 mia. EUR,

D. der henviser til, at Revisionsretten på baggrund af resultaterne af sin revision er af den opfattelse, at de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, som helhed er lovlige og formelt rigtige, for så vidt angår indtægterne, forpligtelserne og administrationsudgifterne, men nægter at afgive denne erklæring, for så vidt angår de øvrige betalinger, således som det også var tilfældet for regnskabsåret 1999 og tidligere år,

E. der henviser til, at Revisionsretten stadig ikke kan afgive en positiv revisionserklæring for hele budgettet, og til, at dens nægtelse heraf afspejler dens og Parlamentets manglende evne til at fastslå, at de transaktioner, Kommissionen og især medlemsstaterne har foretaget, er formelt rigtige,

F. der henviser til, at det er prisværdigt, at Kommissionens afdelinger nøje overholdt fristen (21. december 2001) for besvarelse af de spørgsmål, Budgetkontroludvalgets medlemmer fremsendte til dem den 5. december 2001 i forbindelse med dechargeproceduren,

([1]) EFT C 359 af 15.12.2001.

G. der henviser til, at det, der specielt kendetegnede regnskabsåret 2000, var det usædvanligt store budgetoverskud (11,6 mia. EUR eller 14 % af budgettet), hvilket viser en meget stor svaghed i budgetoverslagene (indtægterne var større end antaget), men også at reformen af strukturforanstaltningerne i 1999 ikke hurtigt nok har ført til effektive mekanismer, der kan sikre, at strukturfondene fungerer godt,

H. der henviser til, at det er den nye Kommission, der blev indsat i 1999, der har det fulde ansvar for forvaltningen af budgettet for regnskabsåret 2000,

I. der henviser til, at regnskabsåret 2000 markerer begyndelsen af en ny programmeringsperiode, der løber til 2006, både for strukturfondenes og for førtiltrædelsesstøttens vedkommende, og indførelsen af nye regler (Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 [1] og Sapard- og Ispa-reglerne),

J. der henviser til, at regnskabsåret 2000 var præget af forslagene til reform af Kommissionen i forlængelse af henstillingerne i hvidbogen, især hvad angår finansforordningen, foranstaltninger over for tredjelande (meddelelse af 16. maj 2000) og forbedring af den økonomiske forvaltning og kontrol i afdelingerne (den globale strategi for den administrative reform af 1. marts 2000 (KOM(2000) 200)),

K. der henviser til, at det, selv om forvaltningen af 85 % af EU-budgettet deles med medlemsstaterne, er Kommissionen, der — i henhold til EF-traktatens artikel 274 og 275 — alene er ansvarlig for at kontrollere og overvåge udnyttelsen af budgettet og dermed for at sikre, at medlemsstaterne påtager sig det fulde ansvar for dårlig forvaltning fra deres side, og at den derfor må sørge for at skaffe sig kendskab til medlemsstaternes manglende opfyldelse af deres forpligtelser og ikke tøve med at pålægge dem sanktioner og informere dechargemyndigheden om, hvad deres nøjagtige ansvar er,

L. der henviser til, at regnskabsåret 2000 var præget af en betydelig stigning i omfanget af svig og uregelmæssigheder, der blev registreret af medlemsstaterne og OLAF (2 mia. EUR), og at 1,4 mia. EUR vedrørte de traditionelle egne indtægter, 885 mio.EUR udgifterne, herunder 580 mio. EUR landbrugsudgifterne, og 156 mio. EUR foranstaltningerne over for tredjelande, og til, at stigningen i disse tal, som er foruroligende, måske til dels kan skyldes en øget indsats for at bekæmpe svig og en forbedret kontrol [2],

M. der henviser til, at tre medlemsstater, Belgien, Irland og Luxembourg, endnu ikke har ratificeret konventionen fra 1995 om beskyttelse af finansielle interesser,

N. der henviser til den kritik, Parlamentet har fremsat i sin beslutning af 28. februar 2002 [3] med hensyn til opfølgningen af 1999-dechargeproceduren, herunder især manglende hensigtsmæssig revisionsopfølgning fra Kommissionens side; og henviser især til følgende henstillinger fra Parlamentet vedrørende opfølgningen af 1999-dechargeproceduren:

— revision af rammeaftalen om adgang til fortrolige dokumenter

— mere »brugervenlig« rapportering om budgetgennemførelsen

— regelmæssig forelæggelse af evalueringsresultater

---

[1] EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

[2] Beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og bekæmpelse af svig, jf. årsberetningen for 2000 (KOM(2001) 255, punkt 12).

[3] P5_TA (2002)0084.

— klassificering af de enkelte generaldirektorater efter præstation

— anvendelse af den praksis, som anvendes i internationale organisationer som f.eks. Verdensbanken, og offentliggørelse på Kommissionens websted af en liste over personer, der er dømt for svig mod Den Europæiske Union

— presserende behov for en reform af disciplinærproceduren,

O. der henviser til, at Kommissionen i sin opfølgningsrapport til ovennævnte 1999-dechargebeslutning erklærede, at den »med glæde (ville) fremlægge resultaterne af de gennemførte evalueringer« (KOM(2001) 696), og nu opfordrer Kommissionen til hvert kvartal at fremsende de færdige evalueringer til Budgetkontroludvalget og underrette det om, hvilke evalueringsrapporter den forventer at færdiggøre i løbet af det næste kvartal,

P. der henviser til, at det afgørende i forbindelse med vurderingen af budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2000 er for det første Fællesskabets forvaltningsstruktur, som burde danne grundlag for effektiv forvaltning, men som er mangelfuld, og for det andet de dele af systemet, der er befordrende for svig og uregelmæssigheder,

Q. der henviser til, at det i forbindelse med denne dechargeprocedure tilstræbes ikke at fokusere for meget på detaljer inden for de enkelte sektorer, selv om detaljer kan illustrere systematiske problemer, men at se mere generelt og horisontalt på den praksis, der tidligere har skabt problemer, og pege på løsninger,

R. der henviser til, at det er vigtigt at overveje de problemer, der skyldes dårlig lovgivning, og notere sig de løsninger, Revisionsretten har foreslået, men at det også er nødvendigt at skelne mellem dårlige forordninger på den ene side og dårlig administration, som Kommissionen alene har ansvaret for, på den anden side; der desuden henviser til, at det er nødvendigt så klart som muligt at pege på de tilfælde af svig eller fejl, der er begået af nationale eller regionale myndigheder, og at støtte Kommissionen ved gennemførelsen af en forbedret forvaltningspraksis, hvor der er involveret fællesskabsmidler,

S. der henviser til, at det i betragtning af, at mange tilfælde af uregelmæssigheder og svig inden for EU i forbindelse med forfalskede fødevarer, eksportrestitutioner og betalinger over det integrerede system for forvaltning og kontrol er af multinational karakter, er nødvendigt, at EU-institutionerne påtager sig et større ansvar i forbindelse med forebyggelse af svig og uregelmæssigheder, og til, at dette ansvar ikke kan uddelegeres til medlemsstaterne eller til nogen anden underordnet europæisk myndighed,

I. **Effektivitet**

1. konstaterer, at Kommissionens effektivitet skal måles ud fra tre kriterier, i forhold ikke blot til dens opfyldelse af de målsætninger, den politiske myndighed har fastsat, men også til, hvor hurtige og enkle de administrative og budgetmæssige foranstaltninger er, der træffes for at opfylde disse målsætninger, og til den optimale udnyttelse af de disponible budgetmidler;

2. mener, at det først og fremmest er vigtigt at se nærmere på følgende faktorer, der danner grundlag for denne effektivitet: Kommissionens administrative system, de forskellige lovbestemte procedurer og kontrolsystemet, Kommissionens overholdelse af de politiske prioriteringer og budgetmæssige retningslinjer, som Parlamentet har fastsat;

Kommissionens administrative system

3. mener, at Kommissionens afdelinger bør struktureres på en sådan måde, at der sikres så korrekt og effektiv en forvaltning som muligt; noterer sig den igangværende administrative reform, som, hvad angår visse grundlæggende aspekter, blev indledt i regnskabsåret 2000, og tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at sikre, at resultaterne bliver synlige så hurtigt som muligt, navnlig hvad angår reformen af den eksterne tjeneste i overensstemmelse med de politiske retningslinjer, som Parlamentet har vedtaget, og af den finansielle forvaltning og kontrollen internt i afdelingerne;

4. konstaterer imidlertid en vis forsinkelse med gennemførelsen af nogle af hvidbogens aktioner, således som det fremgår af den resultattavle for gennemførelsen, som Kommissionen har fremsendt (bilag 5 til svarene på spørgeskemaet), som følge af igangværende interinstitutionelle procedurer, der vedrører både finansforordningen og personalevedtægten; konstaterer med hensyn til aktion 96 (tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb), at Kommissionen i sin meddelelse fra december 2000 har opstillet en ny organisatorisk struktur for behandling af tilbagesøgningssager; konstaterer desuden, at de interne procedurer for tvungen tilbagesøgning er under udarbejdelse, og ønsker at blive underrettet om effektiviteten af dette nye kontrolsystem inden for et område, som Budgetkontroludvalget prioriterer meget højt;

5. anmoder om, at Parlamentets kompetente udvalg holdes regelmæssigt underrettet om gennemførelsen af visse reformaktioner og beslutninger om forvaltning, herunder især:

   — en præcis opgørelse og en nøjagtig prognose over nedlæggelse, forlængelse og nyoprettelse af stillinger ved kontorerne for faglig bistand (KFB) og tilsvarende organer, særlig hvad angår fællesskabsstrategien for ligestilling af mænd og kvinder under konto B3-4 0 1 2, hvor forvaltningen stærkt kritiseres af Revisionsretten (punkt 3.95 i Revisionsrettens årsberetning)

   — i forbindelse med de forvaltningsorganer, der varetager bestemte opgaver som led i forvaltningen af fællesskabsprogrammerne (KOM(2000) 788), særlige opgaver, som de forskellige generaldirektorater peger på som egnede til udlicitering

   — retsakter, der danner grundlag for de fællesskabsprogrammer, der forvaltes ved hjælp af et netværk af nationale organer; Parlamentet anmoder om at blive hørt om disse retsakter

   — Kommissionens forvaltningspolitik for EU's finansielle bistand til forskellige regioner i verden, herunder dekoncentration til fordel for delegationerne og decentralisering til fordel for agenturerne og konsekvenserne heraf med hensyn til forbedring af EU's støtte til tredjelande

   — oprettelse af et europæisk administrationskollegium og et europæisk ansættelseskontor

   — det flerårige program for omdannelse af midlertidige stillinger til faste stillinger og de berørte sektorer

   — styrkelse af det eksterne element i disciplinærproceduren

   — en reform af invalidepensionsordningen særlig med hensyn til vægtningssystemet;

6. anmoder Kommissionen om i betragtning af den seneste tids hastige stigning i antallet af agenturer at foreslå en evalueringsmekanisme for agenturer baseret på cost-benefit-forholdet og den opnåede merværdi sammenlignet med andre løsninger;

7. understreger, at ethvert tiltag, der indebærer en ændring af vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne, som f.eks. det nye karrieresystem, manglende præstation, fleksibel pensionering og bestemmelserne om lækning af informationer, skal være i overensstemmelse med principperne om den europæiske tjenestemandsstands uafhængighed, neutralitet og kontinuitet og med moderne administrationsnormer og især skal garantere servicevenlighed og åbenhed over for borgerne;

8. forventer, at de menneskelige ressourcer, der er afsat til de forskellige aspekter af reformen, er tilstrækkelige til at sikre, at den gennemføres hurtigt og effektivt, herunder f.eks. det personale, der er afsat til reform af den eksterne tjeneste og det personale, der berøres af denne reform; ville også gerne kende Kommissionens eventuelle ansættelsesproblemer, hvad angår reformen af den finansielle forvaltning og kontrollen internt i Kommissionens afdelinger og delegationer;

9. mener, at en motiveret arbejdsstyrke er af afgørende betydning for, om Kommissionens politikker får succes, og anmoder Kommissionen om i størst mulig udstrækning at sikre høring af personalet på alle niveauer; glæder sig over, at der er opnået enighed mellem Kommissionen og de fagforeninger, der repræsenterer langt størstedelen af EU-tjenestemændene, om den foreslåede ændring af personalevedtægten, der betragtes som et væsentligt element i Kommissionens reformproces, og opfordrer alle berørte parter til at samarbejde konstruktivt under reformprocessen;

10. opfordrer Kommissionen til at sikre, at reformprocessen ikke får negative følgevirkninger, f.eks. med hensyn til nedgang i antallet af Kommissionens kontrolbesøg på stedet (punkt 3.72 i Revisionsrettens årsberetning);

11. anmoder Kommissionen om at udarbejde en cost-benefit-analyse over gennemførelsen af reformen, herunder også udgifterne til faglig uddannelse (især inden for finansiel forvaltning) og udgifterne til ansættelses- og udtrædelsesordninger (med hensyn til personalevedtægtens artikel 50), og underrette det om resultaterne heraf;

12. mener, at de »forvaltningserklæringer«, som de enkelte generaldirektorater skal udarbejde som led i det nye interne forvaltningssystem (i kraft siden maj 2002), vil blive et udmærket nyt redskab til vurdering af arbejdet i Kommissionens generaldirektorater og vil gøre det lettere at indkredse områder, hvor yderligere forbedringer er påkrævet; understreger, at forvaltningserklæringerne på ingen måde mindsker kommissionsmedlemmernes individuelle eller kollektive ansvar;

13. forventer, at Kommissionen underretter Parlamentet om eventuelle andre reformer, der måtte være på vej;

Procedurer

14. noterer sig, at procedurerne ikke svarer til de tilstræbte mål, således som det understreges i Revisionsrettens årsberetning, hvorfor Parlamentet især:

   a) beklager svagheden i forbindelsen mellem Kommissionen og medlemsstaterne: Den manglende ensartethed af de oplysninger, Kommissionen modtager fra medlemsstaterne om de egne indtægter i forbindelse med f.eks. svig, registrerede uregelmæssigheder og kontrol gennemført for at forebygge dem (punkt 1.61 i Revisionsrettens årsberetning), nogle medlemsstaters manglende fremsendelse af data i forbindelse med regnskabsafslutningen (jf. EUGFL, Garantisektionen, punkt 2.59 i Revisionsrettens årsberetning) og den samme mangel i forbindelse med strukturfondene samt Kommissionens mangel på statistikker vedrørende præmier, der udbetales under de fælles markedsordninger for fåre- og gedekød (punkt 2.117 i Revisionsrettens årsberetning)

   b) noterer sig, at Kommissionen erkender, at det forholder sig således (Kommissionens svar på punkt 2.117); accepterer imidlertid ikke, at en mangel, der er konstateret inden for én sektor, bruges som undskyldning i forbindelse med andre sektorer, og opfordrer derfor Kommissionen til at rette de nødvendige henvendelser til medlemsstaterne inden den næste dechargeprocedure for at sikre, at de opfylder deres forpligtelser i tide, og at den information, der fremsendes, for alle medlemsstaters vedkommende svarer til standarddefinitionerne (især når det drejer sig om svig eller uregelmæssigheder)

   c) beklager visse medlemsstaters modvilje mod visse strategier, som bl.a. blev tydelig i forbindelse med Kommissionens foranstaltninger til afsløring og udryddelse af BSE, og som er blevet påpeget af Revisionsretten (Revisionsrettens særberetning 14/2001 [1]), og manglen på nødbestemmelser, der gør det muligt straks at rette op på sådanne situationer (retssager ved Domstolen er ikke velegnede i nødsituationer)

[1] EFT C 324 af 20.11.2001.

d) bemærker, at nogle af de fejl, Revisionsretten har konstateret (punkt 2.36-2.41 i Revisionsrettens årsberetning), har vist sig at være systematiske, og at de konstaterede systematiske fejl først og fremmest gik på, at der uberettiget var trukket beløb på den overførte støtte (punkt 2.36); bemærker, at Revisionsretten nævner eksempler på, at der uberettiget er trukket beløb på den overførte støtte i Sverige, Grækenland og Spanien; bemærker, at Kommissionen for øjeblikket undersøger de administrative gebyrer, der er indført i Danmark i forbindelse med ansøgning om eksportrestitutioner; anmoder Kommissionen om at blive holdt fuldt underrettet om udviklingen i denne sag

e) beklager, at Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde — efter at det har været i kraft i fire år — ikke har opfyldt en af de vigtigste målsætninger med hensyn til ekstern støtte, nemlig forbedring af levevilkårene i grænseområderne (Revisionsrettens særberetning 11/2001 ([1])); anmoder Kommissionen om at styrke samarbejdet mellem de forskellige programmer (Tacis, Interreg, Phare) og prioritere projekter med sigte på bedre levevilkår; anmoder om inden juli 2002 at blive underrettet om de konkrete resultater, Kommissionen havde forventet af programmet i 2001

f) konstaterer, at Kommissionen har forbedret ECHO's administrative procedurer for at blive i stand til bedre at håndtere nødsituationer (Revisionsrettens særberetning nr. 2/2001 ([2]) — humanitær nødhjælp til ofrene for krisen i Kosovo); anmoder om udarbejdelse af en evalueringsrapport om forvaltningen af de seneste humanitære kriser (udbetalingstidspunkter, beslutningskapacitet, samarbejde med ngo'er og evaluering af støtte)

g) Mener, at den nuværende ordning hvad angår FUSP er utilfredsstillende, således som det fremhæves i Revisionsrettens særberetning 13/2001 ([3]); anmoder Rådet og Kommissionen om straks — således som Kommissionen har nævnt det (f.eks. i svaret på spørgeskema 5.1) — at forelægge en fælles definition på administrative og operationelle udgifter for særlige EU-repræsentanter; anmoder om, at der fastsættes klare regler for omkostninger i forbindelse med vederlag og lønninger til personale, der arbejder ved de særlige EU-repræsentanters kontorer, og at der træffes klare aftaler om passende rapportering, revision og evaluering

h) anbefaler, at Rådet og Kommissionen i marts forelægger Europa-Parlamentet et forslag til kriterier for fastlæggelse af operationelle og administrative udgifter inden for FUSP og et forslag til en interinstitutionel aftale, der skaber klarhed om Kommissionens rolle i forbindelse med fastlæggelsen af den finansielle og operationelle ramme for budgettets gennemførelse og forelæggelsen af strukturen for revisions- og evalueringssystemer på dette område;

15. anmoder Kommissionen om at gennemføre særlige kontroller af repræsentationerne i medlemsstaterne i betragtning af påstandene om, at der er sket fejl ved repræsentationen i Stockholm; anmoder om i fuldt omfang at blive underrettet om resultaterne af disciplinærsagerne i forbindelse med repræsentationen i Stockholm;

16. anmoder Kommissionen om at forbedre budgetoverslagene og reducere forskellene mellem overslagene og de faktiske resultater og forbedre kommunikationen mellem Kommissionen og medlemsstaterne, især i forbindelse med netværket for udveksling af budgetinformation;

17. mener, at Kommissionen må skaffe sig redskaber til at forbedre budgetoverslagene og i højere grad udnytte budgetnetværket for at forebygge, at der gang på gang opstår store budgetoverskud;

18. er overbevist om, at de forvaltningsmetoder, der skal anvendes af det EU, vi kender i dag, og af fremtidens udvidede EU, fortsat skal baseres på decentraliseringsprincippet, hvilket kræver, at de forskellige nationale administrationers forvaltningskapacitet er sammenlignelig og lige effektiv, således som det kræves i de nye bestemmelser om strukturfondene (forordning (EF) nr. 1260/1999), som trådte i kraft i 2000, og som også indebærer en afklaring af de roller, der skal varetages af henholdsvis Kommissionen, medlemsstaterne og de forskellige parter, som nævnes i forordningens artikel 8; mener imidlertid, at det kan være nødvendigt med større indgreb fra Kommissionens side,

([1]) EFT C 329 af 23.11.2001.
([2]) EFT C 168 af 12.6.2001.
([3]) EFT C 338 af 30.11.2001.

hvor en budgetaktion involverer flere medlemsstater i flere transaktioner under den fælles landbrugspolitik; insisterer på, at succesen af den decentraliserede forvaltning af Sapard- og Ispa-programmerne i kandidatlandene og aktiviteten i deres nationale forvaltninger vil afhænge af EU's engagement i at støtte disse lande i at forbedre deres administrative kapacitet; tilskynder Kommissionen til at fortsætte sin oplysningsindsats (gennem partnerskaber med ansøgerlandene) og sine informationstiltag (som f.eks. rundbordsdiskussioner med de ansvarlige organer i medlemsstaterne);

Procedurer for forvaltning af kontrakter og fællesskabsstøtte

19. anmoder Revisionsretten om at vurdere, hvor vidt procedurerne for forvaltning af kontrakter, der betales af fællesskabsbevillinger (udbud, tildeling af kontrakter), overholder principperne om gennemskuelighed hvad angår målsætningerne, udvælgelseskomitéernes sammensætning, udvælgelsen af kandidater, overholdelsen af gældende procedurer og begrundelserne for afgørelser, og ønsker især at få besvaret nogle spørgsmål vedrørende procedurerne for indkaldelse af bud inden for forskningssektoren; konstaterer, at Revisionsretten i sin årsberetning har draget positive konklusioner, hvad angår de udbudsprocedurer, institutionerne følger ved køb af tjenesteydelser, leverancer og bygge- og anlægsarbejde, og understreger nødvendigheden af i større udstrækning at anvende langfristede miljø- og samfundsmæssige kriterier i udvælgelsesprocedurerne; anmoder især Revisionsretten om at vurdere gennemskueligheden af Kommissionens eksisterende ordninger, hvad angår ekstern støtte, som f.eks. opstilling af et antal korte lister ud fra den antagelse, at det altid er mest effektivt at lade de samme virksomheder anvende fællesskabstilskud på indtil 200 000 EUR i alle dele af verden;

20. opfordrer Kommissionen til altid at anvende den mest hensigtsmæssige procedure dels i betragtning af de problemer, der er involveret for ansøgerne, herunder især i forbindelse med forskningsprojekter, dels i betragtning af omkostningerne; understreger imidlertid, at forskning er et højrisikoområde og kræver meget intensiv kontrol;

21. anmoder Kommissionen om i forbindelse med udvælgelsesproceduren for Media- og Media Plus-forslagene at forklare, hvilke former for faglige bistandskontorer, der udfører det forberedende arbejde, på grundlag af hvilket Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af støttemodtagerne og vedtager, hvilken støtte der skal ydes (jf. Rådets afgørelse 2000/821/EF [1]); anmoder Kommissionen om at oplyse, hvordan den geografiske fordeling af støttemodtagerne i forbindelse med disse programmer så ud i 2000;

22. mener, hvad angår den nuværende ordning, hvor bevillinger til fællesskabsstøtte øremærkes til bestemte organisationer, som det sker under artikel A-302, at en metode med både at øremærke bevillinger og indkalde forslag er utilfredsstillende, og opfordrer Kommissionen til at forelægge budgetmyndigheden forslag til en mere gennemskuelig ordning, der også kan bidrage til at undgå den permanente usikkerhed, der hænger over nogle institutter, uden at skabe en situation, hvor organisationernes overlevelse afhænger af fællesskabsmidler; konstaterer, at aktivitetsbaseret budgettering måske kan bidrage til at få afskaffet den nuværende ordning; opfordrer Kommissionen til at sikre, at nye organisationer, der ønsker at søge om tilskud, ikke udelukkes fra at gøre det; anmoder Kommissionen om at samarbejde med OLAF og Revisionsretten om revisionen af foreninger og centre, der næsten udelukkende finansieres over EU-budgettet;

23. konstaterer, at der i regnskabsåret 2000 blev øremærket 800 000 EUR under konto A-3040 til Det Europæiske Indvandrerforums driftsudgifter og arbejdsprogram; konstaterer, at OLAF har indledt en undersøgelse på baggrund af påstande om svig og forvaltningsfejl inden for dette organ, samt at OLAF henviste sagen til de belgiske retsmyndigheder i juni 2001; forventer at blive fuldt informeret om de belgiske myndigheders konklusioner; anmoder Kommissionen om at sikre, at dette og andre organer, der finansieres ved hjælp af fællesskabstilskud fra afsnit A-3, rent faktisk opfylder deres målsætninger;

---

[1] EFT L 336 af 30.12.2000, s. 82.

Procedurernes og lovgivningens kompleksitet

24. er enig med Revisionsretten i, at fællesskabsreglerne i de fleste tilfælde er for komplekse, hvilket skaber problemer for støttemodtagerne, og anmoder Kommissionen om at foretage en løbende vurdering af, hvor effektivt de forskellige reguleringsinstrumenter bidrager til opfyldelse af de mål, der er fastlagt i traktaten eller på anden måde godkendt af EU-institutionerne;

25. bemærker, at Kommissionen i de nye strukturfondsbestemmelser (forordning (EF) nr. 1260/1999) har givet udtryk for, at den agter at forenkle reglerne; håber, at dette bekræftes i regnskabsåret 2001, men beklager, at den forsinkede programmering i 2000 har medført en underudnyttelse af strukturfondene (som igen var en af hovedårsagerne til budgetoverskuddet); påpeger, at de samme problemer opstod i det første år af den foregående programmeringsperiode (1994); sætter også spørgsmålstegn ved, om det nuværende system er det bedste til planlægning af de fremtidige strukturforanstaltninger efter 2006; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at rationalisere og forenkle procedurerne for gennemførelse af strukturforanstaltninger for at forebygge, at de samme problemer opstår igen i forbindelse med nye programmer;

26. mener, at den manglende vedtagelse af fællesskabsinitiativprogrammer i 2000 skyldes den sene vedtagelse af rådsforordninger, den overdrevent lange tid, der gik med Kommissionens udarbejdelse og offentliggørelse af brugervejledningen og den tid, det har taget andre institutioner at afgive udtalelse, samt den forsinkede reaktion fra medlemsstaternes side;

27. er utilfreds med, at overførsler, fremførsler og genopførelse på budgettet som følge af disse forsinkelser snarere var reglen end undtagelsen; gentager sin kritik af overførsel 40/2000, der indebar en nedskæring på 164 mio. EUR, og af genopførelsen på budgettet, der medførte en yderligere nedskæring på 30 mio. EUR i bevillingerne til nyskabende foranstaltninger;

28. er navnlig foruroliget over de eklatante forsinkelser i forbindelse med opstarten af fællesskabsinitiativet Equal og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde bistand i forbindelse med etableringen af udviklingspartnerskaber og transnationale forbindelser;

29. konstaterer også, at reglernes kompleksitet og overlapningen mellem foranstaltninger under de forskellige fonde og fællesskabspolitikker kan resultere i manglende konsekvens, hvilket kan mindske fondenes og programmernes effektivitet, således som det kritiseres af Revisionsretten i særberetningerne 1/2001 ([1]) og 12/2001 ([2]) og i årsberetningen (punkt 3.121);

30. kommer til den samme konklusion med hensyn til Sapard- og Ispa-forordningerne, hvis kompleksitet blev undervurderet af Kommissionen og udgør en reel udfordring for kandidatlandene; anerkender også Kommissionens bestræbelser, hvad angår »institution building« inden for Sapard-systemet og bedre intern koordinering af programmerne for førtiltrædelsesstøtte, men beklager, at kun halvdelen af ansøgerlandene vil blive i stand til at realisere programmerne senest i 2002;

31. opfordrer Kommissionen til at gøre det til en af sine prioriteter at sikre, at procedurerne forenkles, og at der fastsættes klare regler og målsætninger, der er gennemskuelige og forståelige for borgerne; opfordrer Kommissionen til at gøre forenkling af lovbestemmelser, regler og procedurer til en fast bestanddel af midtvejsrevisionen af landbrugs- og strukturpolitikkerne; erkender imidlertid, at Kommissionen vil få problemer med at nå dette mål, specielt hvad angår vedtagelsen af regler for gennemførelsen af visse programmer, som f.eks. kontrolprocedurerne for strukturfondene, hvor »komitologiproceduren« finder anvendelse; konstaterer, at det som oftest er disse udvalg, der repræsenterer medlemsstaternes administrative interesser, der bidrager til reglernes kompleksitet;

([1]) EFT C 124 af 25.4.2001.
([2]) EFT C 334 af 28.11.2001.

32. påpeger, at det under den næste dechargeprocedure omhyggeligt vil undersøge, i hvilket omfang Kommissionen behørigt har overholdt de politiske prioriteringer og budgetmæssige retningslinjer, som Europa-Parlamentet har fastsat, og opfyldt de løfter, den har givet i sine svar på Revisionsrettens kritik (punkt 3.122 i Revisionsrettens årsberetning);

Kontrollen

33. konstaterer, at det forhold, at reglerne er så komplekse, i sig selv vanskeliggør en effektiv kontrol;

34. opfordrer Kommissionen til at lade betydeligt flere »sunset clauses« og detaljerede erhvervskonsekvensevalueringer indgå i lovgivningen;

35. konstaterer, at kontrolsystemet er behæftet med svagheder, såsom:

a) Kommissionens kontrol er utilstrækkelig eller ikke-eksisterende (f.eks. blev der i den dom, Retten i Første Instans afsagde den 10. maj 2001 i sagen om de tyrkiske fjernsynsapparater, peget på de alvorlige mangler i Kommissionens kontrol med anvendelsen af associeringsaftalen EU-Tyrkiet og tillægsprotokollen hertil)

b) medlemsstaternes kontrol er utilstrækkelig eller ikke-eksisterende med hensyn til landbrugsudgifterne (eksportrestitutioner) og strukturforanstaltninger (anvendelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97 [1]) for så vidt angår detaljerede ordninger for medlemmernes finanskontrol af aktioner, der medfinansieres af struturfondene;

36. er foruroliget over, at Revisionsretten har fundet ud af (Revisionsrettens særberetning 10/2001 [2]), at anvendelsen af forordning (EF) nr. 2064/97 gav problemer både for Kommissionen og for medlemsstaterne på grund af utilstrækkelig koordinering mellem de ansvarlige generaldirektorater i Kommissionen og organerne i medlemsstaterne, der ikke havde kendskab til revisionsvejledningen, som Kommissionen forelagde for sent;

37. kræver på baggrund heraf, at hver medlemsstat udpeger et bestemt nationalt ministerium som ansvarlig instans i forbindelse med overvågning af fremskridtene hen imod opfyldelse af den kontrolkvote på 5 %, der er fastlagt for hvert enkelt strukturfondsprogram i forordning (EF) nr. 2064/97 og (EF) nr. 438/2001 [3]; kræver desuden, at der træffes foranstaltninger til at sikre ensartet koordinering af kontrollerne i medlemsstater med selvstændige regionale myndigheder; mener, at denne koordinering bedst kan varetages af de eksisterende koordineringsinstanser, og at disse instanser også kan tjene som basis såvel for udveksling af information regionerne imellem som for koordinering og videreformidling til Kommissionen af al information;

38. opfordrer i betragtning af konklusionerne i Revisionsrettens særberetning 10/2001 indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre den finansielle kontrol med strukturfondene; kræver navnlig

— en forøgelse af ressourcerne i de tjenestegrene, der er ansvarlige for finanskontrol

— en intensivering af kontrollen på stedet

— en forbedret koordinering både på medlemsstats- og på kommissionsplan, og

— indførelse af ensartede procedurer for behandling af uregelmæssigheder og udveksling af information herom;

39. anmoder Revisionsretten om at vurdere, hvad de samlede omkostninger til intern og ekstern kontrol med fællesskabsmidler for øjeblikket beløber sig til, og i den forbindelse skelne mellem omkostningerne for EU-budgettet og for de nationale budgetter og sætte omkostningerne til de forskellige former for kontrol inden for de enkelte udgiftssektorer i relation til de beløb, der er involveret i de registrerede tilfælde af svig og uregelmæssigheder og de foretagne inddrivelser inden for hvert enkelt kapitel;

---

(1) EFT L 290 af 23.10.1997, s. 1.
(2) EFT C 314 af 8.11.2001, s. 26.
(3) EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21.

40. mener, at Kommissionen burde interessere sig for at sikre, at kontrollen er omkostningseffektiv, og noterer sig i den forbindelse Kommissionens interne reformer, hvad angår generaldirektørernes »forvaltningserklæring«, som skal være bindende, og indførelsen af Kommissionens interne revisionssystem; mener, at disse ændringers konsekvenser for effektiviteten af kontrollen bør vurderes under de kommende dechargeprocedurer;

41. opfordrer Kommissionen til at søge at finde den rette balance mellem omkostningerne til kontroller og fordelene ved det reducerede fejlniveau som følge af sådanne kontroller;

42. mener, at Det Europæiske Genopbygningsagenturs vellykkede forvaltning skyldes, at transaktionerne er så tæt på modtagerne, at der fokuseres på et mindre antal sektorer, og at der anvendes den samme struktur til udvælgelse og evaluering af projekter, samt i vid udstrækning at den forudgående kontrol blev gennemført af agenturets interne finansinstanser, hvilket muliggjorde en hurtig gennemførelse af aktionerne; konstaterer, at Kommissionens ændrede forslag til en ny finansforordning [KOM(2001) 691] indeholder bestemmelser om decentralisering af forudgående finanskontrol i alle afdelinger i Kommissionen; opfordrer Rådet til at fremskynde sin behandling af Kommissionens ændrede forslag;

43. anbefaler desuden, at Kommissionen tager yderligere skridt til at etablere et godt institutionelt samarbejde med Revisionsretten og dens revisionsorganer, men også med medlemsstaterne og deres nationale revisionsorganer; ønsker at blive underrettet om eventuelle fremskridt;

44. mener, at en koordinering af planlægningskontrollen ville gøre det muligt at forebygge unødigt dobbeltarbejde og at sikre en bedre fordeling mellem intern og ekstern kontrol, mellem systemrevision og projektkontrol på baggrund af de risici og de midler, der er involveret;

45. henviser til, at den metode, Revisionsretten anvender, ikke gør det muligt at anføre en fejlkvote for hver enkelt sektor af fællesskabsudgifter, og er enig i, at det bør tilstræbes, at revisionserklæringen indeholder disse oplysninger, hvilket Budgetkontroludvalget har krævet ved flere lejligheder, idet der sondres mellem svig og fejl og tages hensyn til forskelle i den indbyggede risiko i de forskellige sektorer og til Kommissionens korrektioner, herunder sammenligninger fra det ene år til det andet, således at dette instrument bliver nyttigt ikke blot for dechargemyndigheden, men også for Kommissionen, der snarest muligt bør opnå en positiv revisionserklæring; anser det dog ikke for sandsynligt, at Revisionsretten med de nuværende metoder inden for den nærmeste fremtid vil blive i stand til at afgive en positiv revisionserklæring til Kommissionen,

46. sætter spørgsmålstegn ved nytteværdien af den samlede revisionserklæring for 2000, så længe tallene ikke oplyses; konstaterer, at Revisionsretten i de seneste år ikke har offentliggjort kvoterne for substansfejl og formelle fejl; henviser til, at kommissionsmedlemmet med ansvar for landbrugssektoren under en høring i Budgetkontroludvalget den 7. februar 2001 fremlagde tallene for perioden 1995-1999, og anmoder Revisionsretten og Kommissionen om at fremlægge tallene for 2000;

47. opfordrer Revisionsretten til at offentliggøre en revisionserklæring og en fejlkvote for hvert enkelt generaldirektorat for at kaste lys over problemområder og i højere grad drage Kommissionen og medlemsstaterne til ansvar;

48. konstaterer, at kontrol- og revisionsarbejde i forbindelse med EU-budgettet er karakteriseret ved et stort antal revisorer og revisionstjenester, som hver især aflægger besøg på stedet og udarbejder rapporter stort set uafhængigt, men ofte på grundlag af forskellige standarder; anmoder Kommissionen om at udarbejde en rapport om mulighederne for at indføre én enkelt revisionsmodel i forbindelse med EU-budgettet, hvor hvert enkelt kontrolniveau er baseret på det foregående, således at man kan reducere byrden for den reviderede og øge kvaliteten af revisionsarbejdet uden at undergrave de pågældende revisionsorganers uafhængighed; anmoder Revisionsretten om også at udarbejde en udtalelse om dette spørgsmål; anmoder ligeledes Kommissionen om at undersøge, i hvilket omfang kontrol og især kontrol på stedet kan tilrettelægges mere rationelt;

49. anmoder i forlængelse af punkt 22 i Europa-Parlamentets beslutning af 17. maj 2001 ([1]), der drejer sig om forfalskning af olivenolie, punkt 9, nr. iii) i Europa-Parlamentets beslutning af 4. april 2001 ([2]), der drejer sig om forfalskning af mælkeprodukter, og af Revisionsrettens særberetning 7/2001 vedrørende eksportrestitutioner ([3]) Kommissionen om at aflægge beretning til Parlamentet om situationen med hensyn til forfalskning af landbrugsvarer med direkte eller indirekte konsekvenser for fællesskabsbudgettet, og i den forbindelse komme ind på de gældende bestemmelser, den minimale fysiske analyseindsats i de enkelte sektorer, de tekniske metoder til påvisning af forfalskning og planlagte fremtidige aktioner fra Kommissionens side til forbedring af situationen;

Egne indtægter

50. konstaterer, at der er en tendens til, at man i højere grad forlader sig på BNI-baserede bidrag til fællesskabsbudgettet, hvilket formindsker de traditionelle egne indtægters betydning; bemærker, at dette til dels skyldes nedgangen i den tredje indtægt (moms) og Fællesskabets internationale forpligtelser til at nedsætte toldsatserne; påpeger imidlertid, at det er vanskeligt at udarbejde nøjagtige indtægtsprognoser, hvis man hovedsageligt baserer sig på BNI-velstanden i medlemsstaterne, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvad de sandsynlige konsekvenser vil være efter udvidelsen;

51. konstaterer med bekymring, at såvel Revisionsretten som Kommissionen er bange for, at momssystemet er alvorligt påvirket af svig, selv om dette ikke nødvendigvis fører til tab for fællesskabsbudgettet; påpeger, at medlemsstaterne i 2000 konstaterede svig og uregelmæssigheder for 534 mio. EUR, svarende til 3,5 % af de egne indtægter i det pågældende år, der dog hovedsagelig kan henføres til sagen med newzealandsk smør i Det Forenede Kongerige, som tegner sig for halvdelen af det samlede beløb; konstaterer, at Grækenland var det eneste land, der ikke gav Kommissionen meddelelse om uregelmæssigheder, der var opdaget i det pågældende år i forbindelse med de egne indtægter, og spørger sig selv, om dette skyldes 100 % rene papirer eller for sen fremsendelse af data, eller at uregelmæssighederne simpelthen ikke blev opdaget;

52. henviser til den kritik fra Revisionsretten, der går på, at inddrivelsen i medlemsstaterne hverken er effektiv eller udføres ensartet, hvilket tyder på uvilje mod eller vanskeligheder med at tage fat på problemet; noterer sig i denne forbindelse, at OLAF indledte 120 sager om mistanke om svig i forbindelse med opkrævningen af egne indtæger i 2000 til et samlet beløb på 608,7 mio. EUR; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge de nødvendige forslag til ændring af Kommissionens beslutning 97/245/EF ([4]), Euratom om oplysninger fra medlemsstaterne med henblik på at skabe ens rapporteringsstandarder i alle medlemsstaterne;

53. henviser til, at medlemsstaterne nu har ratificeret den nye afgørelse om egne indtægter, hvor opkrævningsomkostningerne hæves fra 10 % til 25 %; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at dette fører til, at der slås hårdt ned på toldsvig, og at der opdages en større del af uregelmæssighederne i forbindelse med de egne indtægter, end det hidtil har været tilfældet;

II. **Lovlighed, bekæmpelse af svig og beskyttelse af finansielle interesser**

54. erkender, at det nuværende system til beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og forebyggelse af svig må forbedres;

([1]) EFT C 34 E af 7.2.2002, s. 367.
([2]) EFT L 160 af 15.6.2001, s. 2.
([3]) EFT C 314 af 8.11.2001, s. 1.
([4]) EFT L 97 af 12.4.1997, s. 12.

55. henviser til, at det påhviler Kommissionen at anvende de samme standarder og regler til bekæmpelse af svig og andre uregelmæssigheder inden for alle Fællesskabets udgiftssektorer, hvis den skal leve op til ånden i EF-traktatens artikel 280 og sikre et ensartet niveau for beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser;

56. mener, at nogle fælles politikker i sig selv fremmer svig, navnlig når der fastsættes vejledende priser og anvendes eksportrestitutioner til at støtte eksporten af overskudsproduktion, først og fremmest af mejeriprodukter, sukker, korn og oksekød;

57. henviser til, at et af de vigtigste mål for den fælles landbrugspolitik i henhold til traktaten er at sikre »landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard«, og at dette mål gør det meget vigtigt, at Kommissionen omhyggeligt overvåger, hvordan budgettet for den fælles landbrugspolitik fordeles mellem landbrugere og andre modtagere;

58. henviser til, at de bestemmelser om gennemsigtighed, der kræver, at Kommissionen oplyser navnene på de endelige støttemodtagere inden for områder som f.eks. forskning og teknologi eller Samhørighedsfonden, også bør anvendes på andre budgetposter og især på den fælles landbrugspolitik;

Eksportrestitutioner

— konstaterer, at udgifterne til eksportrestitutioner steg fra 5 695 mio. EUR i 1980 (50,3 % af budgettet for EUGFL, Garantisektionen) [1] til 10 159 mio. EUR i 1993 (29 % af budgettet for EUGFL, Garantisektionen), hvorefter de faldt til 5 646 mio. EUR (14 % af budgettet for EUGFL, Garantisektionen) i 2000 [2]; konstaterer imidlertid, at disse tal skal ses i forhold til udviklingen i dollarkursen;

— konstaterer, at ordningen med eksportrestitutioner stadig er af stor betydning for den fælles landbrugspolitik og har en betydelig — om end ikke helt klar — indflydelse på landbrugs- og fødevaremarkederne i EU og markederne i tredjelande;

— konstaterer, at afskaffelsen af ordningen med eksportrestitutioner ifølge Kommissionen er afhængig af de kommende WTO-forhandlinger; opfordrer indtrængende Kommissionen til indtil da virkelig at bestræbe sig på at forenkle lovgivningen og procedurerne for at skabe større gennemskuelighed;

— konstaterer, at Revisionsretten siden 1990 har udarbejdet ikke mindre end otte særberetninger, der direkte eller indirekte omhandler kontrollen med eksportrestitutionerne, hvilket viser, at Revisionsretten betragter dette som en sektor, der bør iagttages meget omhyggeligt, og gør opmærksom på, at Revisionsretten i sin særberetning 2/1990 fastslog, at »ordningen med eksportrestitutioner er forbundet med store risici« som følge af, »at den gældende lovgivning er kompliceret, og at der kan være betydelige beløb involveret i hver enkelt transaktion« (punkt 3.5);

— beklager, at Kommissionen på mange punkter ikke har fulgt Revisionsrettens tidligere anbefalinger med hensyn til fysisk kontrol med landbrugsprodukter, for hvilke der ydes eksportrestitutioner (punkt 2.104 i Revisionsrettens årsberetning for 2000);

— opfordrer i lyset af de mange og alvorlige tilfælde af svig og andre uregelmæssigheder, som Revisionsretten har påpeget i sin særberetning nr. 7/2001, Kommissionen til at undersøge et eventuelt behov for styrkelse af Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 [3] og (EØF) nr. 386/90 [4];

— henviser til den holdning, det gav udtryk for i betænkningen af 13. november 2001 [5] om beskyttelse af dyr under transport, for så vidt angår de gentagene overtrædelser af direktiverne om dyrevelfærd under transport og medlemsstaternes utilstrækkelige kontrolpolitik, kræver, at Kommissionen foretager systematisk kontrol med gennemførelsen af EU-lovgivningen om dyrevelfærd i medlemsstaterne og anmoder om en snarlig udfasning af eksportrestitutioner i forbindelse med levende slagtedyr;

---

(1) Oplyst af Kommissionen i e-brev af 7. februar 2002.
(2) Revisionsrettens særberetning 2/1990 og notat fra GD IV: »eksportrestitutioner«, s. 6.
(3) EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18.
(4) EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6.
(5) Vedtagne tekster, punkt 11.

— opfordrer indtrængende Kommissionen til i forbindelse med eksportrestitutioner at anvende den samme gennemskuelighedspolitik, som allerede føres på andre områder som f.eks. forskning og teknologi, og i elektronisk form offentliggøre navnene på alle de virksomheder, der nyder godt af denne ordning, og beløbene;

— opfordrer i tråd med ovennævnte betragtninger og punkt 24 i denne beslutning Kommissionen til at gennemføre en overordnet bedømmelse af alternative instrumenter til eksportrestitutioner, som på en mere effektiv måde kan opfylde de politiske målsætninger, der er opstillet i traktaten, samtidig med at EU's forpligtelser i henhold til WTO-arrangementerne opfyldes;

— glæder sig over, at Kommissionen i forlængelse af Revisionsrettens særberetning 7/2001 og drøftelser i Budgetkontroludvalget om denne beretning som led i 2000-dechargeproceduren har forelagt en handlingsplan, der tager sigte på:

1) Inden udgangen af første halvår 2002 at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 ([1]) efter følgende retningslinjer:

   a) når en godkendelse fratages et kontrol- og overvågningsselskab, gælder fratagelsen for de øvrige selskaber i samme gruppe i samtlige medlemsstater, indtil de nødvendige undersøgelser er foretaget i hvert enkelt selskab

   b) medlemsstaterne skal indføre effektive bøder i tilfælde af, at kontrol- og overvågningsselskaberne udsteder utilstrækkelig dokumentation for ankomsten

   c) bestemmelserne i Kommissionens arbejdsdokument VI/2705 af 26. oktober 1999 om reglerne for godkendelse af kontrolorganer skal indarbejdes i den horisontale forordning

   d) medlemsstaternes ambassader skal overholde reglerne for udstedelse af lossebeviser

   e) lofterne i de minimis-bestemmelserne, ifølge hvilke betalingsfordringer vedrørende mindre restitutionsbeløb kan undtages fra kravet om forelæggelse af ankomstbeviser, fordobles

2) at indføre revisionsbesøg hos de største kontrol- og overvågningsselskaber i forbindelse med undersøgelserne vedrørende differentierede restitutioner inden udgangen af 2002

3) at udarbejde et katalog over toldformularer og stempelmærker, der anvendes i en række tredjelande, inden for det næste halvandet år

4) at aflægge besøg hos transportselskaber med henblik på at vurdere mulighederne for at benytte databaser med oplysninger om containerbevægelser til kontrolformål inden udgangen af 2002

   — har følgende kommentarer til handlingsplanen:

      ad 1 b) mener, at Kommissionen må indføre bøderne, og gennem systematisk kontrol sikre, at medlemsstaterne anvender dem

      ad 1 e) er enig i, at Kommissionen, som situationen ser ud for øjeblikket, kun til dels har fulgt Revisionsrettens anbefaling om, at der kun bør kræves ankomstbeviser i tvivlstilfælde eller i forbindelse med eksport til højrisikodestinationer; er ikke desto mindre af den opfattelse, at Kommissionen bør gøre en alvorlig indsats for at finde metoder til at forbedre det nuværende system, der helt klart er utilfredsstillende

      ad 3) ville gerne have flere oplysninger om denne foranstaltning, herunder en costbenefitanalyse, der tager højde for nødvendigheden af, at et sådant katalog ajourføres løbende;

   — beklager, at der i handlingsplanen ikke er taget højde for følgende anbefalinger fra Revisionsretten:

      anbefalingen af, at transportdokumenter og fakturaer skal forelægges for de betalende instanser i alle tilfælde, hvor fordringerne overstiger de minimis-loftet

([1]) EFT L 180 af 15.7.1999, s. 53.

anbefalingen af, at den efterfølgende kontrol med overgangen til fri omsætning intensiveres

anbefalingen af, at der ikke udbetales restitutioner for produkter, for hvilke der gælder reducerede importafgiftssatser i tredjelande, hvor dette kan udløse en lavine;

59. opfordrer Kommissionen til at sikre, at beregningen af restitutionssatserne for kartoffel- og kornstivelse følger forudsigelige og gennemskuelige kriterier, som anbefalet i punkt 40, litra a) i Revisionsrettens særberetning 8/2001;

60. noterer sig alle de skridt, som Kommissionen har bebudet i sit svar på Budgetkontroludvalgets spørgeskema, med henblik på offentliggørelse af data om koncentrationen af midler fra den fælles landbrugspolitik pr. landmand og pr. arbejdsenhed og opfordrer Kommissionen til at begynde med at fremlægge disse data så hurtigt som muligt;

61. noterer sig, at den nylige reform af sektoren for frisk frugt og grøntsager har koncentreret fællesskabsmidlerne i mere udviklede lande og regioner, jf. punkt 2.145 i Revisionsrettens årsberetning;

62. konstaterer, at der i visse bestemmelser hverken indgår kontrolmekanismer eller bøder, hvilket kan virke befordrende for svig eller ligefrem kan indebære sundhedsmæssige risici;

63. kræver, at der f.eks. i forbindelse med den fælles markedsordning for fåre- og gedekød indføres et obligatorisk elektronisk identifikationssystem for dyr for at gøre det muligt at indhente og kontrollere oplysninger om præmier;

64. kræver, hvad angår mælkekvoteordningen, en harmoniseret anvendelse af reglerne om bøder til mælkeproducenter ved manglende overholdelse af mælkekvoterne, der 17 år efter deres indførelse stadig ikke anvendes korrekt i alle medlemsstater (punkt 2.193 i Revisionsrettens årsberetning); beklager, at Italien har betalt superafgiften for overtrædelse af mælkekvoterne for sine landmænd, hvilket har forvredet konkurrencen i hele EU;

65. opfordrer, hvad angår medlemsstaternes anvendelse af BSE-lovgivningen (Revisionsrettens særberetning 14/2001) og foranstaltningerne vedrørende forebyggelse af mund- og klovsyge, til, at der indføres procedurer for anvendelse af finansielle korrektioner eller bøder i forbindelse med veterinære udgifter eller markedsrelaterede foranstaltninger finansieret af EU i tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke overholder veterinærlovgivningen;

66. opfordrer Kommissionen til at overveje, om den ikke burde have udvidede beføjelser i nødsituationer, hvor der er tale om sundhedsmæssige risici for mennesker og dyr;

67. konstaterer, at nogle regler har haft uønskede virkninger, og at Kommissionen har reageret for sent på Revisionsrettens advarsler, og kan i den forbindelse nævne støtten til dyrkning af spindhør, som allerede i 1992 [1] fik Revisionsretten til at anbefale Kommissionen at undlade at tilskynde yderligere til dyrkning af spindhør, eftersom der allerede på det tidspunkt var overskudsproduktion, som ikke kunne afsættes [2]; beklager fremgangsmåden, og at det tog Kommissionen og medlemsstaterne så lang tid at reagere på situationen; konstaterer, at Rådet og Parlamentet i nogle tilfælde har obstrueret forslag fra Kommissionen om forbedring af lovgivningen vedrørende den fælles landbrugspolitik;

68. fordømmer regler, der afstedkommer en »jagt på præmier« med utilsigtede, skadelige virkninger for EU-budgettet; opfordrer endnu engang, ligesom det gjorde det i beslutning af 19. januar 2000 om decharge for regnskabsåret 1997 [3], indtrængende til, at der foretages en systematisk opfølgning af Revisionsrettens anbefalinger;

---

(1) EFT C 309 af 16.11.1993.
(2) Revisionsrettens årsberetning punkt 2.77.
(3) EFT L 45 af 17.2.2000, s. 33.

69. anmoder Revisionsretten om at vurdere, i hvilken udstrækning præferenceordningerne også er kilde til uregelmæssigheder, der indvirker negativt på Fællesskabets ressourcer (jf. dommen i sagen om fjernsynsapparater fra Tyrkiet), og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at udvikle alternativer til det nuværende system;

70. beklager handlen med forfalsket smør, der var organiseret af professionelle svindlere, og kunne have medført sundhedsmæssige risici, og som har påført budgettet et betydeligt tab; kræver, at svindlerne og de involverede europæiske virksomheder idømmes passende bøder, og at alle oplysninger om denne sag hurtigst muligt fremsendes til Europa-Parlamentet; beklager, at Kommissionen ikke har advaret forbrugerne mod mulige sundhedsrisici, efter at sagen blev almindelig kendt i juli 2000; forventer, at Kommissionen for fremtiden lader hensynet til folkesundheden gå forud for alle andre undersøgelser; bemærker, at der, næsten to år efter at OLAF offentliggjorde skandalen, ikke er foretaget nogen form for finansielle korrektioner fra EU's side over for de ansvarlige firmaer, der er involveret i denne sag, hvilket står i skarp modsætning til, hvad der sker i forbindelse med alle andre meget mindre alvorlige overtrædelser (som f.eks. at producere mælk ud over den tildelte mælkekvote);

— mener, at den nuværende situation er i strid med principperne om lige beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, og opfordrer Kommissionen til at sørge for, at kriminelle overtrædelser ikke behandles mere favorabelt end administrative overtrædelser

— opfordrer Kommissionen til at følge denne sag nøje og aflægge beretning til Europa-Parlamentet om enhver udvikling af betydning;

71. konstaterer, at ansvaret for afsløring af tilfælde af uregelmæssigheder og svig ligger hos medlemsstaterne (som har pligt til at indberette dem til Kommissionen), Kommissionens afdelinger, OLAF og Revisionsretten, men at medlemsstaterne, således som det understreges i Revisionsrettens særberetning 10/2001, på ingen måde opfylder deres forpligtelse til at indberette alle uregelmæssigheder i forbindelse med strukturfondene, og at de reelle tal sandsynligvis er langt større;

72. opfordrer Kommissionen til at evaluere og revidere den eksisterende ordning for import fra tredjelande — til priser under EU's — af landbrugsvarer, som forarbejdes i EU og reeksporteres til tredjelande;

73. kræver, at medlemsstaterne, herunder de regionale administrationer, i højere grad gøres opmærksom på foranstaltninger til bekæmpelse af uregelmæssigheder i betragtning af, at skødesløs eller ukorrekt omgang med bevillinger fra EU-budgettet navnlig i forbindelse med strukturforanstaltninger afspejler sig i tilsvarende skødesløs omgang med bevillinger, der hidrører fra medfinansiering over de nationale budgetter;

74. opfordrer Kommissionen til rent faktisk at anvende finansielle korrektioner i medfør af forordning (EF) nr. 448/2001 [1] i forbindelse med strukturforanstaltninger, hvor der forekommer uregelmæssigheder;

75. mærker sig de tal, Kommissionen på Parlamentets opfordring har fremsendt vedrørende antallet af uregelmæssigheder pr. medlemsstat og tilbagesøgte beløb i forbindelse med strukturfondene, efter at Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/94 [2] trådte i kraft, samt de betydelige beløb, som visse medlemsstater (Italien, Spanien, Det Forenede Kongerige, Tyskland) skylder; vil gerne orienteres om årsagerne til det lave tilbagesøgningsbeløb for disse lande;

Korrektioner

76. anbefaler, hvad angår afslutningen af regnskaberne (EUGFL), endnu engang (jf. ovennævnte beslutning af 4. april 2001 decharge for regnskabsåret 1999), at proceduren forbedres, især igennem øgede finansielle korrektioner over for medlemsstaterne ved gentagne tilfælde af svagheder i kontrolsystemerne, herunder forsinkelser i forbindelse med indførelsen af det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS), og igennem forlængelse af fristen for overensstemmelseserklæringer fra 24 til 36 måneder, som allerede foreslået i ovennævnte beslutning om decharge 1999; anmoder Kommissionen om at forelægge de nødvendige forslag;

---

[1] EFT L 64 af 6.3.2001, s. 13.
[2] EFT L 178 af 12.7.1994, s. 43.

77. anmoder Kommissionen om inden den næste dechargeprocedure at fremsætte forslag med henblik på at sikre, at der kan idømmes passende straffe (f.eks. i form af reducerede forskud eller finansielle korrektioner) for den manglende opfyldelse af kriterierne, som medlemsstaternes betalende instanser gør sig skyld i;

78. spørger igen sig selv, om det nuværende system med finansielle korrektioner er tilstrækkeligt til at tilskynde medlemsstaterne til at bekæmpe svig og uregelmæssigheder; opfordrer endnu en gang Kommissionen til at stille forslag til en forenkling af overtrædelsesproceduren, som giver medlemsstaterne mulighed for at betale et fast beløb eller en tvangsbøde, efter at Domstolen har afsagt dom, hvis de efter Kommissionens opfattelse har undladt at overholde en forpligtelse i henhold til traktaten (artikel 228);

79. opfordrer Kommissionen til at holde Parlamentet bedre underrettet om fremskridt hen imod en mere effektiv forvaltning af tilbagesøgningen af uretmæssigt udbetalte beløb (aktion 96 i hvidbogen om den interne reform af Kommissionen); gentager sin beklagelse (jf. ovennævnte beslutning af 28. februar 2002) af, at Kommissionen ikke har fulgt Parlamentets henstilling og indført krav om, at tilbagesøgning skal indledes senest tre måneder efter modtagelse af oplysninger om uregelmæssigheder fra Revisionsretten;

80. glæder sig over Kommissionens retningslinjer om anvendelsen af proportionalitetsprincippet i forbindelse med frafald af inddrivelse af tilgodehavender; påskønner, at der med retningslinjerne indføres klare og gennemskuelige procedurer for afskrivning af gæld i overensstemmelse med Parlamentets ønsker;

81. anmoder Kommissionen om, når den har truffet sin afgørelse, at underrette Parlamentet om grundlaget for beregningen af den finansielle korrektion, der skal finde anvendelse over for henholdsvis Nederlandene (i forbindelse med ESF) og Spanien (i forbindelse med hørsagen);

82. forventer, at Kommissionens beslutningsprocedurer i forbindelse med finansielle korrektioner bliver åbne og gennemskuelige; henviser til EF-traktatens artikel 213, i henhold til hvilken Kommissionens medlemmer »udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed« og »afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv«; henviser endvidere til adfærdskodeksen for medlemmerne af Kommissionen, hvori det hedder, at eliminering af enhver risiko for interessekonflikter vil hjælpe medlemmerne til at sikre deres uafhængighed; påpeger, at det i henhold til adfærdskodeksen i givet fald påhviler medlemmernes kabinetter at fungere som kontaktled mellem kommissionsmedlemmerne og de afdelinger, de er ansvarlige for, uden dog at gribe ind i forvaltningen af de pågældende afdelinger; forventer af Kommissionens medlemmer og deres respektive kabinetter, at de fortsat overholder disse regler; minder Kommissionen om, at den har forpligtet sig til på Parlamentets opfordring at aflægge detaljeret beretning om eventuelle konkrete finansielle korrektioner og om de procedurer, der er fulgt;

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

83. konstaterer, at OLAF's virksomhed, som nævnt i årsberetningen fra OLAF-Overvågningsudvalget (kapitel III, punkt 3.2), var underlagt visse begrænsninger, da kontoret ikke var i stand til at fremskaffe præcise oplysninger om, hvad de ansvarlige nationale myndigheder havde foretaget sig i de forskellige sager, og om, hvorvidt der var idømt administrative eller strafferetlige bøder eller foretaget tilbagesøgning af beløb; konstaterer også, at kontoret havde begrænsede muligheder (f.eks. på momsområdet, hvor Revisionsretten i punkt 1.90 i sin årsberetning konstaterer, at »en anden faktor, der kan øge risikoen for svig, er manglen på et klart retsgrundlag for en international koordination af momsundersøgelserne varetaget af OLAF/Kommissionen«);

84. er foruroliget over, at det i overvågningsudvalgets beretning (kapitel IV, punkt 3.1.1) konkluderes, at OLAF kun i meget få tilfælde har sendt rapporter eller oplysninger til de ansvarlige nationale retsinstanser, selv om der i en stor del af OLAF-sagerne er kriminelle elementer involveret;

85. anmoder om at blive underrettet om OLAF's præcise rolle i forbindelse med lovgivningen om forebyggelse af svig;

86. er alvorligt bekymret over den måde, hvorpå artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 [1] om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), for øjeblikket anvendes, når det drejer sig om udveksling af informationer mellem EU-organer og -institutioner;

87. anser det for absolut nødvendigt, at ændringen af den ovennævnte forordning løser problemet med de nationale myndigheders »anerkendelse« af OLAF's undersøgelser, og med opfølgningen heraf;

88. beklager, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed [jf. KOM(2000) 608] ikke blev behandlet på Det Europæiske Råds møde i Nice i december 2000; glæder sig meget over den grønbog, der blev forelagt i december 2001 (KOM(2001) 715) efter gentagne opfordringer fra Europa-Parlamentets side, og mener, at oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed er af afgørende betydning for den effektive bekæmpelse af svig i forbindelse med EU-budgettet; kræver, at spørgsmålet om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed inddrages i konventets arbejde, således at dette organ kan forankres i traktaten i god tid inden udvidelsen;

89. anmoder om at blive holdt fuldt og passende orienteret om udviklingen på områderne ulovlig handel med produkter fremstillet på basis af smør, Det Europæiske Indvandrerforum, ESF, Berlaymont, Aceal og Irela; beklager, at resultaterne af OLAF's interne undersøgelse vedrørende eventuelle disciplinære foranstaltninger i forbindelse med Irela endnu ikke foreligger;

Udvidelsen

90. mener, at bekæmpelse af svig og effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser må have højeste prioritet i kandidatlandene, og opfordrer Kommissionen til at gøre en særlig indsats for at sikre, at alle kandidatlande inden deres tiltrædelse har indført rigtige regnskabs-, revisions- og kontrolsystemer i overensstemmelse med EU's standarder inden for de områder, som nyder godt af EU's finansielle bistand og navnlig dér, hvor der foregår delt forvaltning af fællesskabsmidler; insisterer især på, at årlige situationsrapporter for de enkelte lande skal indeholde klare og detaljerede oplysninger om gennemførelse af den finansielle førtiltrædelsesstøtte, foranstaltninger, der er truffet for at overvåge den, og resultatet af revision og kontroller på stedet og om kapital 28 (finanskontrol); noterer sig i denne sammenhæng betydningen af en øget finansiel og faglig bistand fra EU for at forbedre kandidatlandenes administrative kapacitet;

91. konstaterer med stor bekymring, hvor begrænsede fremskridt der er sket hen imod datamatisering af ordningen for fællesskabsforsendelse, siden Parlamentets undersøgelsesudvalg aflagde sin beretning; forventer, at Kommissionen forelægger konkrete forslag til forbedringer som led i opfølgningen af dechargeproceduren for regnskabsåret 2000; anmoder om, at alle nødvendige foranstaltninger træffes, inden noget kandidatland optages i Den Europæiske Union, opfordrer Budgetkontroludvalget til hurtigst muligt at se på situationen og henviser til anbefalingen af 13. marts 1997 fra Undersøgelsesudvalget om Ordningen for Fællesskabsforsendelse;

Inddragelse af Parlamentet

92. pålægger sin formand allerede nu at forsvare Europa-Parlamentets rettigheder ved De Europæiske Fællesskabers Domstol, såfremt Rådet i den nye finansforordning skulle medtage bestemmelser, der på nogen måde forbinder Parlamentets adgangsret til oplysninger i henhold til EF-traktatens artikel 276 med visse forbehold og dermed begrænser dets kontrolbeføjelser;

---

[1] EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

Udgiftssektorer

Sektoren for retlige og indre anliggender (RIA)

93. a) anmoder Revisionsretten om, i den oversigt, den opstiller over foranstaltninger inden for interne politikker, udtrykkeligt at medtage afsnit B5-8 »Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed« og ofre det den nødvendige opmærksomhed

b) konstaterer, at gennemførelsesgraden for 2000-budgettet for afsnit B5-8 »Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed« er acceptabel, men heller ikke mere i betragtning af de objektive faktorer, der har forsinket gennemførelsen af visse aktioner og af, at der ikke opstod nødsituationer

c) er tilfreds med den store stigning i antallet af Kommissionens revisioner af kontrakter, der forvaltes af GD RIA

d) konstaterer, at de beløb, der skal inddrives eller nedskæres som følge af revisioner inden for området retlige og indre anliggender, udgør mere end 10 % af den samlede værdi af de undersøgte kontrakter, mens gennemsnitssatsen for alle Kommissionens revisioner er 2 %

e) anmoder Kommissionen om at intensivere sine bestræbelser, om nødvendigt gennem kontraktmæssige sanktioner, med henblik på at bekæmpe ukorrekt anvendelse af støtte og/eller angivelse af for store udgifter i forhold til de faktiske tal

f) bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten i sin beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for regnskabsåret 2000 konkluderer, at regnskabet er rigtigt, og at de underliggende transaktioner som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige

g) anmoder de ansvarlige instanser i Overvågningscentrets forvaltning om at imødekomme Rettens specifikke bemærkninger, navnlig hvad angår

— den regnskabsmæssige forvaltning af anlægsaktiver og mængde- og værdifortegnelser

— personaleakter: jobbeskrivelser, karrierekort, bedømmelse og information af personalet

h) bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten i sin beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad for regnskabsåret 2000 konkluderer, at regnskabet er rigtigt, og at de underliggende transaktioner som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige, hvilket er et bevis for de seriøse bestræbelser, Overvågningscentret har gjort i regnskabsåret 2000 for at forbedre sit interne kontrolsystem

i) anmoder de ansvarlige instanser i Overvågningscentrets forvaltning om at imødekomme Rettens specifikke bemærkninger, navnlig hvad angår

— den regnskabsmæssige forvaltning af anlægsaktiver, mængde- og værdifortegnelser og forvaltningen af indtægtsordrer

— den systematiske tilnærmelse af data i budgetregnskabet og hovedregnskabet med henblik på en bedre opfølgning af den finansielle forvaltning i årets løb;

94. er af den opfattelse, at den lave gennemførelsesgrad for artikel B5-5 0 3 frem for alt var forårsaget af de strenge krav i opfordringen til at indgive forslag; er af den opfattelse, at transnationalitetskriteriet som forudsætning for støtteberettigelse generelt ikke må gå videre end et krav om et transnationalt partnerskab med partnere fra tre medlemsstater;

Agenturer

95. a) er af den opfattelse, at effektiv evaluering af agenturernes bevillingsbehov under budgetproceduren og kontrol af bevillingsgennemførelsen i forbindelse med dechargeproceduren kræver et snævert samarbejde mellem de involverede udvalg

b) bifalder i den forbindelse, at der i Budgetudvalget er udnævnt en fast ordfører for agenturer, og opfordrer til en revision af de eksisterende retningslinjer for samarbejdet mellem de udvalg, der er ansvarlige for de specialiserede agenturer

c) er af den opfattelse, at en revision af retningslinjerne bør være koncentreret om følgende aspekter:

— sikring af passende kontrolmekanismer i fagudvalgene

— sikring af gennemskuelighed i budgetproceduren

— styrkelse af pligten til gensidig information

— klarere kompetencefordeling mellem de involverede udvalg;

Daphne-programmet

96. anmoder Kommissionen om straks at udarbejde en evalueringsrapport om Daphne-programmet, som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 293/2000/EF [1]; forventer, at Kommissionen i sin rapport medtager resultaterne af evalueringerne og oplysninger om fællesskabsfinansiering inden for de forskellige indsatsområder, der er omfattet af programmet; opfordrer Kommissionen til især at redegøre for den lave udnyttelsesgrad for betalingsbevillingerne i regnskabsåret 2000;

Transeuropæiske transportnet

97. bemærker, at udnyttelsesgraden for budgetposter vedrørende transeuropæiske transportnet har været tilfredsstillende i 2000; anbefaler en yderligere nedskæring i antallet af projekter ved koncentration omkring projekter, hvor væsentlige flaskehalse i TEN-transportnettene fjernes, og hvor en europæisk værditilvækst umiddelbart kan sikres;

Samarbejde

98. a) konstaterer, at nedbringelse af fattigdommen er et hovedmål for Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik, og at det for at nå dette mål er nødvendigt at tilpasse denne politik til de vilkår og tidsfrister, der vedtoges på FN's Millennium Summit

b) bemærker, at Kommissionen har hævet sine forbehold med hensyn til sektormålene, som indførtes i budgettet for 2002, og at den er begyndt at opfylde sine tilsagn vedrørende DAC-klassifikationssystemet (Komitéen for Udviklingsbistand)

c) konstaterer imidlertid, at oplysningerne stadig er upræcise; har tillid til, at tallene i de kommende regnskabsår vil være fuldt pålidelige, og anmoder konkret om, at vilkår for og resultater af anvendelsen af sociale betingelser i forbindelse med strukturtilpasningsstøtten præciseres

d) påpeger, at oplysningerne om resultaterne af Fællesskabets deltagelse i HIPC-gældslempelsesinitiativet er meget sparsomme; anmoder Kommissionen om over for Den Afrikanske Udviklingsbank at insistere på, at forhandlingerne med de støtteberettigede lande fremskyndes; anmoder Kommissionen om præcisering af lande og resultater i forbindelse med gennemførelsen af dens bidrag til HIPC-strategien

[1] EFT L 34 af 9.2.2000, s. 1.

e) beklager, at de midler, der ifølge Kommissionens foreløbige skøn for 2000 er anvendt til infrastruktur og sociale tjenester, er uacceptabelt små; minder om resultatet af budgetproceduren for regnskabsåret 2002, hvor Kommissionen forpligtede sig til at ændre denne situation i overensstemmelse med de fastlagte mål

f) understreger, at et system med gennemskuelige oplysninger i overensstemmelse med DAC-standarderne er et første skridt hen imod en mere resultatorienteret tilgang, og insisterer på, at indikatorer for udviklingsresultater i forhold til målene er en prioriteret opgave for Kommissionen; anmoder om, at Parlamentet underrettes og høres fuldt ud i forbindelse med denne udvikling

g) mener, at komplementaritet i forhold til medlemsstaternes udviklingspolitikker og samordning med andre donorer er af grundlæggende betydning for opnåelse af de anførte mål; anmoder i så henseende om, at Kommissionen under de kommende dechargeprocedurer forelægger Parlamentet konkrete oplysninger om de aktioner, der er gennemført sammen med andre donorer, og om resultaterne heraf

h) konstaterer forsinkelser i forvaltningen af projekter, som samfinansieres med ngo'er; anmoder Kommissionen om oplysning om forenklingen og harmoniseringen af procedurerne

i) noterer sig den fortsatte tendens til ændring af det traditionelle projektsamarbejde, således at en stadig større del af midlerne fra de såkaldte instrumenter for hurtig udbetaling — navnlig strukturtilpasningsstøtte — anvendes til direkte budgetstøtte; mener, at Kommissionen og Parlamentet bør foretage en omhyggelig analyse af fordele og ulemper ved denne tilgang, og anmoder indtrængende Kommissionen om at forelægge en meddelelse om dette spørgsmål;

Adgang til dokumenter

99. a) fastholder, at Parlamentet som dechargemyndighed skal have samme adgang til kommissionsdokumenter som Revisionsretten

b) gentager, at reglerne i den eksisterende rammeaftale om adgang til fortrolige dokumenter har vist sig at være utilfredsstillende for Parlamentet som dechargemyndighed, og pålægger sin formand straks at indlede forhandlinger om revision af rammeaftalen og sikre, at den nye aftale overholder de principper, Parlamentet vedtog i sin ovennævnte beslutning af 4. april 2001 om decharge for regnskabsåret 1999

c) advarer Rådet mod at vedtage nye finansielle bestemmelser, der begrænser Parlamentets uhindrede adgang til de oplysninger, det har brug for til varetagelse af sine opgaver i forbindelse med decharge

d) pålægger sin formand at indlede en sag ved Domstolen, hvis Rådet vedtager finansielle bestemmelser, der begrænser Parlamentets budgetkontrolbeføjelser.